Μαξιμίνος αυτοκράτωρ. Γυμνάσιοι 194α

Ην δέ ὁ ἐν τῷ γραφῇ Μαξιμίνος ὄνομα, ὃ μεν γέ- Ηρωδιανὸς
νος ἦν ενδόξων γραμμάτων καὶ μεγαυχένων, ἀδό- 150ε.
νας ἰώμης, ὡς ἐρέσθαι, πρόσθεν μεν εν ἰδιωτικοῖς Ηθ. ξ.
ναν· εν ἀκμῇ δε τῆς ηλικίας γενόμενος, δια κέρ- σ. 137
δος και ἰσχυν σώματος επι τους ἱππεύοντας γραφὴ· εκδ. Δίνα
θας καθῆκεν. ἔστι καθ' ἑλίσσον αὐτὸν χειραγω-
γούσης τῆς θήκης, ἡδὺν δια στόματος ᾄδειν γραφὴ-
ωδικὴν, ὡς γραθοσέδων δε ἀκούειαν, ὧν ε-
ἀνὴρ δε ἀρχὰς ὑπερεθῆκε [illegible] Μαξιμίνον
ἦθον δια τῆν ἰσχυσιν [illegible]
[illegible] ἐξανορθοῦσθαι [illegible]
γραθὼν νεοχμὰ, ὡς ἀεὶ [illegible] αὐτὸν ἁ γραθη-
θῆναι, και ες τὸ σῶμεν ἐπιδέξιον ὑδαρασκευ-
άζει. ὃ δε, μετα στόμα εισμεγάθη ἐσηγμένος ἁ
εμπεχθριουμένα, εὑναιαν ἔσχεν ἄλλην ἰσχυρα τῶν γρα
θικῶν επιτηδευμάτων, ὃ μόνον διεδόκουν αὐτὸν ἁ σοι-
πῆσαι, ἀλλα και τοὺς ἔρωτας ἐκείνων προηγμένους· ὡς
μη μαθηταὶ εἶναι μόνον, ἀλλα ηὐλοὶ ἔρωτος ἐκεί-
νων προηγμένος· ὡς μη μαθηταὶ ἦναι μόνον
ἀλλα ζηλωταὶ και μιμηταὶ τῆς εμῆς ανδρός. ἔτι
δε και διώροις αὐτὸς και ἐκπαιδεύσεις ἴσχυσε ωμη-
τικὸς· ἔθεν οι νεανίαι εν οἷς πν ἰσχυν ἔσχεν ἐκπαι-
εναν

1946 Μαζιμῖνος αὐτοκράτωρ. 235-238 μ.Χ.

μάζιξα καὶ ἦν μὲν ἀνδρεία τὸ Μαζιμίνου ἔκαιρον· τὸν δὲ Ἀλέξανδρον ἐσωσίσαν, ὡς υἱὸ ἦτις μητρὸς ἀρχόμενον, καὶ διοικοῦντα τὴν τοιαύτην ὑπὸ ἐξουσίαν ἦτε καὶ γυναικὸς γυναικας, ῥαθύμως ἦτε ἡ ἀνάνδρως τοὺς στρατιώτας ὑποστρεφομένου ἐκείνου. . . . . .

. . . . . ὄντες ἐν ἡ ἄλλως τοῦτο τὸ καινοθυμὲν εὐσεβείας . . . . . ἐβεβαιώσαντο αὐτοκρατόρα μὲν τὸν Ἀλέξανδρον, ἀντιστήσαντες αὐτοκράτορα καὶ στέψαντες τὸν Μαξιμῖνον [illegible] αὐτὸν ὅλα καὶ σύμπαντα, εἰ ἦτε ἐν [illegible] πόλεμα δὲ ἐμποιεῖ-

[illegible] καὶ ἀντίπαλον [illegible] ὄντα [illegible]

ἦτες οὖν εἰς τὸ πεδίον [illegible] . . . ἡ ἐσιτ[illegible]

τὰ αὐτοῦ τὸν Μαξιμῖνον ἦτε ἡ ἀγνοοῦντες τὸ πραττόμενον, ἦτε ἡ πάντα ἦδη προδεδρασκευάσαντα τοῦτο μὲν ἐν ὑποβεβηκότες βασιλικὰ αὐτοκράτορα ἀναγορεύουσιν

. . . . . .

σ. 161 ὁ δὲ Μαξιμῖνος ὑπαρχόμενον ἐπὶ ἀρχὴν τοῦτον καὶ διάβηκεν εὐσεβοῦσθαι, ἀρχόμενα ἡ μετὰ τοῦτο φόβῳ ἦ ἐξουσίᾳ χρώμενος· ἐπὶ δὲ ὠφελείᾳ ἡ πάνυ ἡμέρᾳ βασιλέως ἡ τυραννίδος ἡμέρᾳ μεθ' ἡμῶν πάντα τοῦτο.

. . . . . φύσῃ δὲ τὸν θεὸν ἦ-

δος, ὡσαύτως ἡ τὸ μέγας διαφέρομεν ἡμ. ἡμ.